

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **O.M.**, zast. JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem se sídlem Veverkova 1343/1, Hradec Králové, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 11. 2018, č. j. CPR-14900-2/ČJ-2018-930310-V240, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2019, č. j. 45 A 13/2018 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž. Žalovaný jí zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Středočeského kraje ze dne 7. 3. 2018, č. j. KRPS-341631-33/ČJ-2017-010022, jímž bylo stěžovatelce uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3. a § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Krajský soud shledal, že žaloba je opožděná. Napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 6. 11. 2018 a podle doručky obsažené ve správním spisu bylo zástupci stěžovatelky J. B. doručeno dne 15. 11. 2018. Desetidenní lhůta pro podání žaloby (§ 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců) počala v souladu s § 40 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), běžet dne 16. 11. 2018. Jelikož její konec připadl na neděli 25. 11. 2018, bylo v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. posledním dnem lhůty pondělí 26. 11. 2018. Stěžovatelka však žalobu podala až dne 7. 12. 2018.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje námitky týkající se data doručení napadeného správního rozhodnutí. Má za to, že krajský soud nezkoumal, zda bylo doručeno jejímu zástupci osobně, nebo zda byla použita fikce. Zástupce J. B. tvrdí, že rozhodnutí obdržel až 27. 11. 2018, téhož dne stěžovatelku o rozhodnutí vyrozuměl, na základě čehož udělila zmocnění k zastupování nynějšímu zástupci, který je advokátem. S ohledem na výše uvedené by mělo být přezkoumáno, zda písemnost nepřevzal někdo jiný.

[4] Žalovaný ke kasační stížnosti uvádí, že nebude blíže komentovat způsob rozhodování krajského soudu, a odkazuje na obsah spisového materiálu. K doručení napadeného správního rozhodnutí konstatuje, že z doručanky založené ve spise je zřejmé, že jej zmocněnec J. B. převzal 15. 11. 2018, což stvrdil svým podpisem a bylo potvrzeno pracovníkem poštovního přepravce. Navrhuje zamítnutí kasační stížnosti.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatelka je zastoupena advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.). Poté přistoupil k přezkumu usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[6] Dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[7] Podstatou projednávané věci je otázka včasnosti podané žaloby. Nejvyšší správní soud se při jejím posouzení zcela ztotožnil se závěry krajského soudu.

[8] Relevantní právní úpravu obsahuje § 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, dle kterého je žalobu proti rozhodnutí ve věci správního vyhoštění nutné podat do deseti dnů od doručení správního rozhodnutí v posledním stupni. Zmeškání lhůty k podání žaloby nelze prominout.

[9] Nejvyšší správní soud nejprve ověřil, kdy bylo stěžovatelce doručeno napadené správní rozhodnutí. Z doručanky k zásilce obsahující rozhodnutí, která je založena ve správním spise, plyne, že ji převzal tehdejší zmocněnec stěžovatelky J. B. dne 15. 11. 2018. Jak uvádí žalovaný, převzetí písemnosti je potvrzeno podpisem zmocněnce a doručenka je též opatřena razítkem doručujícího orgánu a podpisem vydávající osoby. Z doručanky je tedy naprosto zřejmé, že k doručení písemnosti došlo, a to nikoli tzv. fikcí (náhradním doručením), ale vyzvednutím zásilky ze strany adresáta. Doručenka tedy nezbuzuje pochybnosti o své úplnosti a správnosti. Relevantní pochybnost do věci nevnesla ani stěžovatelka, jejíž tvrzení se omezují v podstatě jen na to, že jí její tehdejší zmocněnec sdělil, že zásilku převzal až 27. 11. 2018, případně že snad dne 15. 11. 2018 převzal zásilku někdo jiný. Této skutkové verzi však vůbec nic nesvědčí. Za popsanych okolností tedy krajský soud správně vycházel z toho, že napadené rozhodnutí bylo stěžovatelce doručeno prostřednictvím zmocněnce dne 15. 11. 2018.

[10] Desetidenní lhůta k podání žaloby tedy dle pravidel pro počítání lhůt obsažených v § 40 odst. 1 a 3 s. ř. s. skončila v pondělí 26. 11. 2018. Vzhledem k tomu, že ze soudního spisu jasně vyplývá a stěžovatelka nezpochybňuje, že žaloba byla podána až 7. 12. 2018, krajský soud ji v souladu se zákonem odmítl jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

pokračování

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlídnout z úřední povinnosti, kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1, věty poslední, s. ř. s.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Zalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

[13] Stěžovatelka společně s podáním kasační stížnosti požádala, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Soud o tomto návrhu nerozhodoval, neboť bezprostředně po shromáždění potřebných podkladů přistoupil k rozhodnutí ve věci samé a za těchto okolností by bylo posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku zbytečné.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2019

JUDr. Radan Malík
předseda senátu